Súd:	Okresný súd Prešov
Spisová značka:	15C/52/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8122206448
Dátum vydania rozhodnutia:	18. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Johana Bertová
ECLI:	ECLI:SK:OSPO:2024:8122206448.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Johanou Bertovou v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, D. E. XXX/XXX, C., zastúpená JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni ako náhradu škody sumu 8 394,43 eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 8 3944,43 eur od 16.7.2022 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni ako náhradu nemajetkovej ujmy sumu 15 000 eur, a to do 15 000 eur, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

IV. V časti výroku I. a III. má žalobkyňa voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 49,81 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. V časti výroku II. má žalobkyňa voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % počítaných zo sumy uvedenej vo výroku II. tohto rozsudku, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa dňa 18.07.2022 doručila súdu žalobu, ktorou sa domáhala náhrady škody pozostávajúcej zo sumy 1045,44 eur z titulu náhrady účelne vynaložených trov obhajoby v trestnom konaní spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1045,44 eur od 16.07.2022 do zaplatenia, sumy 2482,68 eur z titulu úrokov z omeškania za nevyplatenú časť služobného platu v riadnom výplatnom termíne za každý mesiac období od 01.06.2016 do 04.06.2019 nevyplatenia služobného platu v riadnom termíne a v plnej výške, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2482,68 eur od 16.07.2022 do zaplatenia, sumy 7678,50 eur z titulu nevyplatenia náhrady platu za nevyčerpanú dovolenku spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7678,50 eur od 16.07.2022 do zaplatenia a sumu 15 000 eur z titulu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

2. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že, na základe uznesenia vyšetrovateľa Policajného zboru Okresného riaditeľstva policajného zboru v Prešove odboru kriminálnej polície spisová značka, ČVS: ORP - 782/1 - PYS - PO - 2015 zo dňa 31.03.2016 bolo žalobkyni ako profesionálnej vojačke vznesené obvinenie pre prečin porušovania povinností dozornej služby podľa ustanovenia § 408 ods. 1 Trestného zákona. Prokurátor Krajskej prokuratúry Prešov podal na žalobkyňu obžalobu na Okresný súd Prešov spisová značka K v 25/15/7700 - 77 zo dňa 20.01.2017 pre trestný čin, pre

ktorý bola žalobkyňa stíhaná. Konanie bolo vedené pod spisovou značkou 4 Tv/1/2017. Okresný súd Prešov uznesením spisová značka 4 Tv/1/2017 zo dňa 06.09.2018 zastavil trestné stíhanie proti žalobkyni, pretože tak ustanovuje medzinárodná zmluva. Sťažnosť prokurátora Krajskej prokuratúry Prešov proti predmetnému uzneseniu zamietol Krajský súd v Trenčíne uznesením spisová značka 23 Tov/1/2019 zo dňa 26.03.2019. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 26.03.2019. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením spisová značka 6 Tdo/70/2019 zo dňa 13.01.2021 odmietol dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu odvolacieho súdu. Dňa 23.03.2022 podala žalobkyňa v súlade s ustanovením § 4 ods. 1 písm. f) zákona číslo 514/2003 Z.z. žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, keďže z dôvodu vydania nezákonného rozhodnutia bola viac než 3 roky trestne stíhaná, dočasne pozbavená výkonu štátnej služby, a z týchto dôvodov jej vznikla škoda. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky žiadosť žalobkyne o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vybavila listom zo dňa 09.06.2022 spisová značka VI/4 G c 28/22/1000 - 14 tak, že nárok žalobkyne uznala iba čiastočne. Predmetný list bol právnej zástupkyni žalobkyne doručený dňa 15.07.2022. Personálnym rozkazom riaditeľa personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky číslo 3470 zo dňa 23.05.2016 bola žalobkyňa z dôvodu vydania uznesenia vyšetrovateľa Policajného zboru Okresného riaditeľstva policajného zboru Prešove, odboru kriminálnej polície, spisová značka Č VS: O R P - 782/1 - V Y S - P O - 2015 zo dňa 31.03.2016 dočasne pozbavený výkonu štátnej služby dňom 01.06.2016. Personálnym rozkazom riaditeľa personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky číslo 40 95 zo dňa 04.06.2019 , na základe uznesenia Okresného súdu Prešov spisová značka 4 Tv/1/2017 zo dňa 06.09.2018, ktorým súd trestné stíhanie voči žalobkyni zastavil, bolo žalobkyni dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby zruší nie. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyni bol v období od 01.06.2016 do 04.06.2019 v čase dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby služobný príjem skrátený a následne jej bol jednorazovo vyplatený, vznikol žalobkyni nárok na úroky z omeškania za neuhradenie nie služobného príjmu za jednotlivé mesiace tohto obdobia v riadnom výplatnom termíne vo výške úrokov z omeškania 5,15% ročne v súlade s ustanovením § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Z.z. v znení platnom v čase nevyplatenia služobného platu v riadnom termíne, teda odo dňa nasledujúcom po dni riadneho výplatného termínu každého mesiaca v období od 01.06.2016 do 04.06.2019 do jeho jednorazového vyplatenia v celkovej výške 2482,68 eur. Žalobkyňa ako F. G. v stálej štátnej službe mala nárok na dovolenku vo výmere 7 týždňov v kalendárnom roku, teda 49 dní v kalendárnom roku. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyni vznikol za roky 2016 až 2019 nárok na dovolenku v úhrne 28 týždňov (196 dní). V roku 2016 od 01.06.2016, kedy bola personálnym rozkazom riaditeľa personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky číslo 3470 zo dňa 23.05.2016 dočasne pozbavený výkonu štát inej služby v dôsledku vydania nezákonného rozhodnutia, nevyčerpala žalobkyňa žiadnu dovolenku. Období od 01.06.2016 až do 04.06.2019, kedy bolo dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby žalobkyni personálnym rozkazom riaditeľa personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky číslo 4095 zo dňa 04.06.2019 zrušené, nemala v súlade s citovaným ustanovením § 111 ods. 2 písm. a) zákona číslo 281/2015 Z.z. nárok na žiadnu dovolenku. Po zrušení dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby začala žalobkyňa dovolenku za roky 2016 až 2019 čerpať a to tak, že v mesiacoch júl až september 2019 čerpala postupne dovolenku od najstaršieho nároku z roku 2016 a takto celkovo vyčerpal dovolenku v rozsahu 92 dní. Dňa 31.01.2020 žalobkyne skončil služobný pomer a za mesiac január 2020 jej vznikol nárok na 1/12 ročného nároku dovolenky, teda 49 NE/12 nás rovná sa 4 dni dovolenky. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa zo svojho nároku dovolenky za rok 2016 až 2020 nestihla vyčerpať 108 dní dovolenky, za ktoré jej nebola poskytnutá náhrada platu, ako vyplýva z výplatnej pásky žalobkyne za január 2020 jej naposledy priznaný mesačný služobný plat, ktorý pozostáva z hodnostného platu a príplatku za ohrozenie života alebo zdravia bol vo výške 2162,50 eur. Preto výška náhrady platu za nevyčerpanú dovoľ Lenku pripadajúca na 1 deň nevyčerpanej dovolenky predstavuje čiastku 2162,50 eur/30,417 rovná sa 71,0 95 eur. Vzhľadom na uvedené žalobkyni vznikla škoda z titulu neuhradenia náhrady platu za nevyčerpanú dovolenku, ktorá i v čase dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby na základe vydania nezákonného rozhodnutia nepatrila a po zrušení dočasného pozbavenia výkonu štát nej služby do jej skončenia služobného pomeru ju dodatočne nestihla vyčerpať vo výške 7678,50 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že trestné stíhanie bolo voči žalobkyni zastavené, vznikla jej škoda z titulu účelne vynaložených trov obhajoby v trestnom konaní vo výške 5954,36 eur, kde podrobný rozpis jednotlivých úkonov právnych služieb a platby za NE bolo prílohou žaloby. Z uvedeného nároku si že žalobkyňa uplatňuje nárok len vo výške 1045,44 eur, keďže Generálna prokuratúra Slovenskej republiky ho listom zo dňa 09.06.2022 uznala v rozsahu 4908,92 eur.

3. Žalobkyňa odôvodnila žalobu v časti náhrady nemajetkovej ujmy takto: Žalobkyňa bola takmer 3 roky stíhaná pre prečin, pre ktorý trestné stíhanie nemalo nikdy začať. Napriek tomu musela vynakladať úsilie, brániť sa v trestnom konaní označovaním dôkazov vyvracajúcich obvinenie z trestného činu, ktorý jej bol dávaný za vinu, najskôr v prípravnom konaní a neskôr po podaní obžaloby aj na súde. Celý jej život bol v čase trestného stíhania zásadným spôsobom ovplyvnený jej obavami z toho, či napriek tomu, že uvedené trestné konanie nemalo nikdy začať, nebude uznaná vinnou. Žalobkyňa svoj strach a stres spôsobený nezákonným obvinením prenášala aj do osobného života, čo ovplyvnilo celý život jej rodiny, jej spoločenský život, jej priateľské kontakty, aj jej rodinné vzťahy. Navyše, žalobkyňa ako profesionálna vojačka bola prakticky postavená mimo službu so všetkými dôsledkami, ktoré s tým boli spojené. Nemohla nosiť vojenskú rovnošatu, nemohla vykonávať svoju profesiu – H. I. F., na ktorú sa celú svoju predchádzajúcu kariéru tvrdo a náročne pripravovala. Nezanedbateľný, takmer existenčný dopad na celú jej rodinu malo najmä podstatné zníženie jej služobného platu po dobu takmer 3 rokov. Úplne devastačný charakter však mala uvedená situácia na jej kariéru profesionálnej vojačky na pozícii H. I. F.. Vzhľadom na to, ako už bolo uvedené vyššie, že bola prakticky postavená mimo službu, nemohla si žalobkyňa udržiavať podmienky pre udržanie kvalifikačných predpokladov na výkon tejto funkcie a tým prišla o licenciu na jej vykonávanie. Vzhľadom na to, že po zastavení trestného stíhania a zrušení dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby by žalobkyňa, napriek svojim dlhoročným skúsenostiam a kvalifikácii, musela opätovne začať s výcvikom na získanie licencie pre výkon svojej profesie, čo by dostalo žalobkyňu do situácie, že jej mladší kolegovia, ktorým, ako skúsená riadiaca lietania, bola v minulosti inštruktorkou pre získanie ich kvalifikácie, by boli inštruktormi pri opätovnom získaní jej kvalifikácie a licencie. Z uvedeného dôvodu a vzhľadom na situáciu, že žalobkyňa spĺňala podmienky na priznanie výsluhového dôchodku, požiadala o skončenie služobného pomeru. Z uvedeného dôvodu považuje žalobkyňa za primerané, aby sa spôsobené traumy by jej profesionálnom, osobnom a spoločenskom živote, dôsledku trestného stíhania základe vydaného nezákonného rozhodnutia jej bola poskytnutá náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 15 000 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky listom zo dňa 09.06.2022, ktorý bol doručený právnej zástupkyni žalobkyne dňa 15.07.2022 nároky žalobkyne v rozsahu uvedenom pod písmenami B D E F neuznala, sa dostane dňa 16.07.2022 do omeškania s platením svojho dlhu.

4. Žalovaná sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu 14.09.2022, v ktorom nárok žalobcu neuznala a uviedla: vychádzajúc z ustanovenia § 8 ods. 6 písm. g) zákona číslo 514/2003 Z.z., ak bolo trestné stíhanie zastavené, pretože medzinárodná zmluva, ktorá bola vyhlásená spol obom ustanoveným v zákone nedovoľuje trestné stíhanie, právo na náhradu škody nevznikne. Žalovaná má za to, že na daný prípad je potrebné uplatniť analógiu k ustanoveniu § 8 ods. 6 zákona číslo 514/2003 Z.z., ktoré ustanovenie vypočítava prípady, kedy nevznikne právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o treste, ochranným opatrením alebo väzbe. Trestné konanie bolo zastavené len na tom základe, že medzinárodná zmluva nedovoľuje k tejto veci trestné stíhanie, a to vzhľadom na existenciu disciplinárneho postihnutia za ten istý skutok.. Žalovaná namietala, že pokiaľ žalobkyňa žiada úroky z omeškania za neuhradenie služobného príjmu za jednotlivé mesiace s tým, že tento služobný príjem jej nebol uhradený včas jedná sa o uplatnenie ušlého zisku, ktorý žalobkyňa tvrdí, že by mohla dosiahnuť, pokiaľ by nedošlo k ich trestnému stíhaniu. Žalobkyňa však nijako reálne nepodložila svoje očakávanie, že takýto ušlý zisk v podobe úrokov by naozaj dosiahla. Vo vzťahu k náhrady škody v sume 7678,50 eur z titulu nevyplatenia náhrady platu za nevyčerpanú dovolenku žalovaná namieta, že žalobkyňa nemôže mať nárok na náhradu škody z tohto titulu, keďže ona sama požiadala o skončenie služobného pomeru z dôvodu vzniku nároku na výsluhový dôchodok. Žalobkyňa sama zavinila, že nestihla vyčerpať 108 dní dovolenky. Žalovaná namieta neexistenciu príčinnej súvislosti medzi trestným stíhaním a nie preplatením nevyčerpanej dovolenky. Žalovaná namietala, že žalobkyni nemožno priznať nárok na náhradu škody v sume 4045,44 eur titulom účelne vynaložených trov obhajoby v trestnom konaní s poukazom nedôvodnosť niektorých uplatnených úkonov právnej služby. Vo vzťahu k náhrady škody v sume 15 000 eur z titulu nemajetkovej ujmy v peniazoch žalovaná namietla že žalobkyňa nepredložila žiadne objektívne a relevantné dôkazy, ktoré by preukazovali, že jej vôbec vznikla nejaká nemajetková ujma v priamej príčinnej súvislosti s trestným stíhaním.

5. V replike doručenej súdu 28.10.2022 žalobkyňa uviedla, že rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia žalobkyni, ktoré bolo prekážkou začatia trestného stíhania od jeho samotného začiatku, teda aj prekážku vydania uznesenia o vznesení obvinenia žalobkyni bolo vydané dňa 25. januára 2016 a uznesenie, ktorým bolo vznesené obvinenie žalobkyni bolo vydané dňa 21. marca 2016. Je teda úplne nesporné, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo nezákonné od samého začiatku a nemalo byť

nikdy vydané. Žalobkyňa zotrvala na svojom nároku na vyplatenie úrokov z omeškania za nevyplatenie služobného platu. Žalobkyňa zotrvala aj na svojom nároku na náhradu za nevyčerpanú dovolenku nakoľko nemala od 01. júna 2016 do 04. júna 2019 nárok na žiadnu dovolenku s poukazom na § 111 ods. 2 písm. a) zákona 281/2015 Z.z., podľa ktorého sa profesionálnemu vojakovi kráti dovolenka za každých 30 dní jeho neprítomnosti v štátnej službe o jednu dvanástinu z dôvodu dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby, ak sa dočasné pozbavenie zrušil. Žalobkyňa zotrvala vo svojom nároku na náhradu účelne vynaložených trov obhajoby za jednotlivé úkony právnych služieb. Rovnako zotrvala aj na svojom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy.

6. Duplikou doručenou súdu 15.11.2022 žalovaná zotrvala na svojom vyjadrení k žalobe k požadovanej nemajetkovej ujmy v peniazoch uviedla, že žalobkyňa v žalobe netvrdí vznik ujmy takej závažnosti následkov, ktoré by boli hodné finančného odškodnenia.

7. Dňa 08.08.2002, 12.09.2023 a 07.11.2023 súd vykonal vo veci pojednávanie, na ktorom sa zúčastnila žalobkyňa aj žalovaná, ktoré zotrvali na svojich doterajších stanoviskách, avšak na pojednávaní dňa 12.9.2023 žalobkyňa vo vzťahu k námietke Generálnej prokuratúry na č. l. 74 pod písm. j) kde je uvedená konzultácia v AK z 25.10.2019 túto námietku prokuratúry uznala, a to s poukazom na č. l. 55, kde je uvedená predmetná konzultácia, pričom predošlá konzultácia sa uskutočnila vo februári 2019. s poukazom na č. l. 58 civilného spisu.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne , svedka A. F. C., svedkyne G. J. a listinnými dôkazmi: žaloba na č. l. 1-7, výplatná páska na č. l. 10-11, Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne 23Tov/1/2019-1712 zo dňa 26.3.2019 na č. l. 12-13, Uznesenie Okresného súdu Prešov 4Tv/1/20217 zo dňa 6.9.2018 na č. l. 14-15, Uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Prešove ČVS: ORP-782/1-vys-PO-2015 zo dňa 31.3.2016 na č. l. 16, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Tdo/70/2019 zo dňa 13.1.2021 na č. l. 17-25, Personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 4095 zo 4.6.2019 na č. l. 26, Personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 3470 z 23.5.2016 na č. l. 27, Potvrdenie o poskytnutej právnej službe – právnej porady z 9.6.2016 na č. l. 28 a ďalšie potvrdenia o poskytnutej právnej službe – právnej porade na č. l. 39, Vyplatenie odmeny alebo platu za prácu pri príležitosti obdobia letných dovoleniek – pokyny MOSF z 31.5.2018 na č. l. 40, Potvrdenia o zrealizovaní transakcie VÚB banky na č. l. 41-52, Mzdový list žalobkyne na č. l. 53-54, Vyúčtovanie za právne služby právnej zástupkyne žalobkyne na č. l. 55-64, Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 23.3.2022 na č. l. 65-70, Písomné oznámenie o čiastočnom uznaní nároku Generálnej prokuratúry SR z 9.6.2022 na č. l. 71-75, Podanie žalobkyne z 25.7.2022 na č. l. 90-91, Vyjadrenie žalovaného k žalobe z 13.9.2022 na č. l. 102-108, Podanie žalobkyne z 20.10.2022 na č. l. 112-113, Vyjadrenie žalobkyne z 28.10.2022 na č. l. 117-120, Nález Ústavného súdu SR III.ÚS 754/2016-42 zo dňa 21.1.2017 na č. l. 121-136, Sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa z 19.9.2016 na č. l. 137-139, Podací lístok na č. l. 139-140, Doklady k súdnemu konaniu 51. krídla Prešov predloženie č. 51.K-180-1/2022 zo dňa 24.3.2022 na č. l. 141, Uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Prešove ČVS ORP-782/1-VYS-PO-20105 z 9.9.2016 na č. l. 142-143, Vyjadrenie žalobkyne zo strany žalovaného zo dňa 15.11.2022 na č. l. 148-149, Vyjadrenie k vyjadreniu žalobkyne Generálnej prokuratúry SR z 15.11.2022 na č. l. 152, Vyjadrenie vo veci zo strany žalobkyne z 2.2.2023 na č. l. 160, Podanie žalobkyne z 12.4.2023 na č. l. 169, Podanie žalovaného z 31.5.2023 na č. l. 183, vyjadrenie – informácia o postúpení ministerstva obrany – 51. krídla, Vranovská 68, Prešov z 25.9.2023 na č. l. 200a, podanie Ministerstva obrany doručené súdu 29.9.2023, podanie Ministerstva obrany SR doručený 16.10.2023 na č. l. 208-222, kópiu podania a technický preukaz zaslaný právnou zástupkyňou žalobkyne, teda obhajkyňou v trestnej veci na č. l. 224, Správa Národného inšpektorátu práce z internetovej stránky ohľadom výšky minimálnej mzdy za príslušné roky, priemerné ceny pohonných látok v SR aktualizované k 3.11.2023 zo Štatistického úradu SR. Trestný spis vedený na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 4Tv/1/2017 a z neho osobitne záznam o nazretí do vyšetrovacieho spisu na č. l. 971 vyšetrovacieho spisu zo dňa 21.4.2016, zápisnica o výsluchu svedka z 20.6.2016 na č. l. 653-657 vyšetrovacieho spisu, zápisnica o výsluchu svedka z 21.6.2016 – meno svedka D. F. na č. l. 660-666 vyšetrovacieho spisu, zápisnica o výsluchu svedka z 21.6.2016 - meno svedka K. I. na č. l. 668-672 vyšetrovacieho spisu a zápisnica o výsluchu svedka z 21.6.2016 – meno svedka A. D. L. na č. l. 673-678 vyšetrovacieho spisu, záznam o nazretí do vyšetrovacieho spisu na č. l. 974 vyšetrovacieho spisu zo dňa 9.9.2016, zápisnicu o výsluchu obvinenej 30.11.2016 na č. l. 1099-1107 vyšetrovacieho spisu a záznam o preštudovaní vyšetrovacieho spisu z 30.11.2016 na č. l. 1109-1111 vyšetrovacieho spisu, zápisnica o hlavnom pojednávaní z 5.10.2017 v zmysle listu 1570-1571 trestného

spisu 4Tv/1/2017, úradný záznam Okresného súdu Prešov o nahliadnutí do spisu zo dňa 22.8.2018 na č. l. 1662 trestného spisu 4Tv/1/25017.

9. Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav:

10. Z výsluchu žalobkyne A. B. C. vyplynulo, že: študovala odbor I., I. prevádzku na vysokej škole. Prešla zdravotnými prehliadkami, psychologickými testami a odbornými skúškami postupne od začiatku. Nastúpila do práce ako I.. Absolvovala nástupné a následné pravidelné zdravotné prehliadky, odborné skúšky každých 12 mesiacov. V tomto zamestnaní pôsobila do pozastavenia výkonu služby. Následne po pozastavení výkonu služby jej veliteľ určil, kde sa má zdržiavať od 7.00 hod. do 15.30 hod. S platnom išla na 30 %. Nemohla nikam ísť, kontrolovali ju. V roku 2018 jej určili miesto na útvare, kde sa má zdržiavať v jednej miestnosti. Nemala právo oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami. Nemohla nikam chodiť do kancelárií z toho dôvodu. Každý deň tam sedela a pozerala sa na bielu stenu. Nemohla nosiť ani uniformu, všetci to teda na nej videli. Mala stigmu, keď ju vrátili do výkonu služby, bolo to už len formálne. Nemala už platné certifikáty hľadelo sa na ňu, akoby nikdy neriadila lety. Mal jej začať dvojročný výcvik, kde ju mali školiť služobne mladší kolegovia, ktorých ona predtým riadila a učila. Musela podstúpiť aj zdravotné prehliadky dimenzované na 18 – ročných. Tieto sa síce potom vekom znižujú, avšak ona musela absolvovať tie najnáročnejšie avšak následne ona už týmito zdravotnými prehliadkami neprešla a do kancelárie ísť pracovať nechcela. Otec žalobkyne bol vojak a videl sa v nej. Vždy sa o ňu zaujímal a pomohol jej dostať sa na školu. Jej rodičia nevedia, čo sa jej stalo a je to hanba. D. im klamať, tak tam prestali chodiť, čím sa jej syn odcudzil, stratil vzťah k starým rodičom. Manžel musel zo svojho platu všetko platiť. Prestali sa rozprávať. On bol zástupca G. na tomto útvare, na tom istom útvare. Hanbil sa za ňu , predtým chodievali na výlety a dovolenky. Potom sa už nebavili o ničom. Mal ju ako guľu na nohe. Chodievala behať, prestala aj behať. Syn žalobkyne sa narodil v roku 2009, v roku 2016 nastupoval do školy, bolo to usmievavé dieťa. V novembri 2016 ju obžalovali. Aj keď pred ostatnými hrala divadlo, pred ním hrať divadlo nevedela. V dôsledku toho on potom dvakrát menil základnú školu, plakával v škole, skončil u psychologičky. Teraz jej povedal, že sa chcel vrátiť do škôlky, lebo odkedy chodí do školy sa s ním žalobkyňa nehrá a nepočúva ho. Vie že tajne plače. V roku 2017 otehotnela a v 4. mesiaci potratila. Potom syn nechodil k psychologičke. V tom čase bol maličký a cítil to z nej. Žalobkyňa sa už nevie vrátiť, celý život s tým bude žiť. Riešili to aj v škole, najmä to, že plače, nevedel naviazať sociálne kontakty v škole, bol z toho nešťastný, prestal chodiť k babke a ani doma sa s ním nikto nerozprával, on sa trápil. Po tom, čo odišla do civilu, musela si hľadať prácu, našla si prácu ako administratívny pracovník v spoločnosti M. A. M. od marca 2020 do decembra 2022, potom sa zamestnala na Prešovskom samosprávnom kraji ako H. na odbore G. F. – C. H.. Náplňou jej práce je starať sa o správu budov, nájomné zmluvy, o majetok Prešovského samosprávneho kraja. Odborné znalosti nadobudnuté počas štúdia na vysokej škole v súčasnosti nevyužíva. Vzťah s rodičmi je už dobrý, navštevujú sa, naďalej však nič nevedia. Vedia, že je v civili, nie však to, z akého dôvodu a čo stalo. Rovnako aj syn žalobkyne navštevuje starých rodičov. V súčasnosti im už nemusí klamať. Pre žalobkyňu je nedôstojné a hanebné, že musí žiadať náhradu ujmy. Už sa nevie ale vrátiť späť, v 40. rokoch zostala ako 20 ročný študent po škole, pričom už mala odriadených XX XXX I.. V podstate jej vymazali 20 rokov života. V súčasnosti by už mala vyššiu hodnosť, vyššie sociálne výhody, ktoré teraz nemá, je poznačená stigmou. Trestné stíhanie bolo jediným dôvodom, pre ktorý došlo k rozvratu manželstva žalobkyne. Pre manžela to bola prenesená hanba, on tam na útvare musel fungovať vo vysokej pozícii. Žalobkyňa plávala, behávala, stretávala sa s priateľmi, kolegami, v práci sa poznali z vysokej školy, boli na G., v lese, kde musíte prežiť a fungujete ako rodina. Nemala iných priateľov ako kolegov, ostatní sú len známi. Po tom, čo odišla do civilu, musela si hľadať prácu, nechcela zostať doma s myšlienkami. V spoločnosti M. N. s.r.o. robili všetky práce okrem účtovania, a to najmä personalistiku, zmluvy, kontroly priestorov. Naučila sa ako funguje súkromný sektor, chýbal jej tam však priadok a řád. Preto sa zamestnala na Prešovskom samosprávnom kraji. Ešte sa neprinútila k športu, venuje sa hlavne synovi, aby mu splatila dlh za tie tri roky, chodievajú sa bicyklovať. Čo sa týka spoločenského života, resp. priateľov, ten spočíva iba v tom, že ide na kávu s kamarátkou, stačí jej teda že sú zdraví. Pokiaľ ide o to, koľko peňazí by chcela ako odškodnenie, tak povedala že 1 – 2 milióny eur, nevie to povedať inak, lebo peniazom rozumie asi každý, bohužiaľ 20 rokov zo života nikomu nevrátite. Odstaviť niekoho, keď už mal zbierať len ovocie svojej kariéry, byť povyšovaný, odovzdávať svoje vedomosti, to čo ste chceli robiť vám vyškrtli zo života. Žalobkyňa je G. G. I. F. a nerobí to a nebude. Každé ráno sa budí s tým, že to dnes bude robiť a uvedomí si, že už nikdy nič a neviete to zmeniť.

11. Z výsluchu svedka A. F. C. vyplynulo, že jeho manželka vznesenie obvinenia

niesla veľmi ťažko, badal u nej pohľady do neznáma, reagovala až na druhé alebo tretie oslovenie. Chcel ochrániť najmä ich syna, ktorý to veľmi vnímal, výbuchy jeho manželky sa už nedali ustrážiť. Syn mal problémy na základnej škole, vystriedal dve až tri školy, chodieval na psychiatrické vyšetrenia, mali aj finančné problémy, manželka išla do postavenia mimo služby, rušili letné dovolenky, znížil sa im životný štandard, splácali hypotéku na rodinný dom, čo bolo v tom čase ťažšie. Svedok je rovnako F. G. na vojenskej základni, je G. I., bol nadriadený posádke, ktorá havarovala, v súvislosti s ktorou bola obvinená jeho manželka. Trvalo veľmi dlho, dva až tri roky, kým sa vrátil život do normálu, kedy sa syn už prestal dva – tri krát pýtať počas vyučovacej hodiny na toaletu, kedy sa prestal v noci budiť. Problémy syna nespája len so správaním manželky, ale s celkovou atmosférou v rodine. Skončili chvíle šťastia a zážitkov, až takého toho gýčového. Čo sa týka trestného stíhania, o tom sa medzi ľuďmi vedelo, keďže jeho manželka bola postavená mimo službu a zrazu na službách chýbala. V podstate v takom uzavretom kolektíve aj keď I. O. má cez 1000 osôb si užíval pohľady a reči poza chrbát, že to bola jeho manželka a že aj on by mal odísť z funkcie. Ako pilot a inštruktor vedel, že je obvinená neprávom. Čo sa týka spoločenského života a medziľudských vzťahov, pred a počas trestného stíhania manželky, mimorodinný život skončil, chcel byť oporou aj manželke, prestal chodievať po práci na pivo s kolegami, nevyšiel si už ani na strelnicu ako bývalý športový strelec, to už neexistovalo. Predtým žili intenzívnejšie, chodievali na akcie, ktoré robila obec P. Q. R. C., chodili sa sánkovať na Zlatú Baňu, navštevovali okolité hrady, chceli malému čo najviac ukázať, potom už aj kvôli príjmu, aj kvôli potrebe byť viac spolu tieto aktivity nevykonávali. Po vznesení obvinenia sa jeho manželka úplne uzavrela, bola bez komunikácie, komunikovala iba so svokrovcami, ku kaderníkovi ju musel poslať on, nevychádzala ani do obchodu, samozrejme predtým takéto veci robila. Teraz už je to v normále, mala úzky okruh priateľov, z bývalého detstva, z mladosti, z práce, priatelí sa s pani J.. Po vznesení obvinenia nemala potrebu ich kontaktovať. Čo sa týka rodičov žalobkyne v súvislosti s trestným stíhaním, chceli aj ich chrániť, no bohužiaľ psychický stav jeho manželky bol natoľko vážny, že sa spojil so svokrom, aby to riešili, pretože je potrebné vyriešiť psychiatra pre pani manželku, teda on bol informovaný o potrebe riešiť to, nie však o podstate trestného stíhania. Sú to starší ľudia, majú iné rodinné problémy, zdravotné, nechceli ich zaťažovať. Svokra doteraz netuší, že vznikli tieto problémy. Predtým, než bolo vznesené obvinenie, mala žalobkyňa výborné vzťahy s kolegami, keď šla do služby, mala nachystanú okrem svojich vecí aj kávu. Medzi ľuďmi, ktorí spolu slúžia 24 hodinové služby sa utvorí veľmi blízky vzťah, poznáte sa navzájom, viete o sebe mnohé veci, niekto kto by nezapadol do kolektívu by tieto služby vykonávať nemohol, preto by zhodnotil vzťahy s kolegami za dobré až nadštandardné. Po vznesení obvinenia už nemala žiadne vzťahy s kolegami, pretože do práce už nenastúpila. K výrazným zmenám po vznesení obvinenia došlo aj v ich manželstve. Možno len vďaka tomu, že svedok je melancholik a sangvinik a ide o jeho druhé manželstvo, tak tieto veci zachránili ich vzťah.

12. Z výsluchu svedkyne G. J., vyplynulo, že vedela, že sa niečo deje, stretli sa po roku na benzínke, mali čas, preto sa išli porozprávať, nie o služobných veciach ale o dieťati, vyplakala sa, stretávali sa, aby sa mohla vyrozprávať. Po dlhšom čase svedkyni oznámila, že čaká bábätko. Žalobkyňa jej povedala, že jej táto situácia zabila dieťa v 4. mesiaci, že o tom nebude rozprávať. Následne počas covidu sa začali stretávať intenzívnejšie. V roku 2019-2020 približne, teda pred covidom ich stretnutia spočíta na palcoch jednej ruky. Utiahla sa, nezdvíhala telefón, niekedy zdvihla, niekedy nie, nestretávali sa, stiahla sa zo života. A vtedy na benzínke sa dozvedela, že jej práca žalobkyni niečo zavinila, nemohla o tom rozprávať, negatívne to ovplyvnilo jej život, rozprávali sa len o synovi. Dlho žalobkyni trvalo, kým sa vyrovnala s tým bábätkom, potom cez ten covid to už bolo lepšie.

13. Z výplatnej pásky žalobkyne vystavenej Ministerstvom obrany Slovenskej republiky za obdobie máj 2016 vyplýva, že hodnostný plat žalobkyne bol 1652 eur a hrubý príjem 2123,07 eur. Z výplatnej pásky žalobkyne vystavenej Ministerstvom obrany Slovenskej republiky za obdobie január 2020 vyplýva, že hodnostný plat žalobkyne bol 2021 eur a jej hrubý príjem bol 3106,35 eur.

14. Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky číslo 3470 z 23. mája 2016 bola žalobkyňa dočasne pozbavená výkonu štátnej služby dňom 01.06.2016 na základe vydaného uznesenia, ČVS: ORP z - 782/1/VYS - PO - 2015 zo dňa 31.03.2016 Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Prešove.

15. Uznesením Okresného súdu Prešov spisová značka 4Tv/1/2017 - 1677 zo dňa 06. septembra 2018 vo veci obvinenej A. B. C. bolo podľa § 271 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 9 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku trestné stíhanie zastavené pre skutok v obžalobe prokurátora Krajskej

prokuratúry Prešov zo dňa 23.01.2017 spisová značka k v 25/15/7700 - 77 právne kvalifikovaný ako prečin porušovania povinností dozornej služby podľa § 408 ods. 1 Trestného zákona pretože tak tomu ustanovuje medzinárodná zmluva.

16. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne spisová značka 23Tov/1/2019 - 1712 zo dňa 26.03.2019 v trestnej veci obžalovanej A. B. C. bola podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť prokurátora zamietnutá, pretože nebola dôvodná.

17. Zmysle potvrdení o poskytnutí právnej služby - právnej porady bola žalobkyni poskytnutá právna služba vo forme právnej porady JUDr. Ivetou Rajtákovou advokátkou so sídlom v Košiciach a to dňa 09.06.2016 v čase od 10.30 hod do 11.45 hod, dňa 17.06.2016 v čase od 9. 00 hod do 10. 05 hod, dňa 20.06.2016 v čase od 10. 00 hod do 11. 15 hod, dňa dňa 21.06.2016 v čase od 9. 30 hod do 10. 45 hod, dňa 28.06.2016 v čase od 13. 00 hod do 14. 05 hod, dňa 14.07.2016 v čase od 8. 30 hod do 9. 35 hod, dňa 25.07.2016 v čase od 13. 00 hod do 14. 15 hod, dňa 06.09.2016 v čase od 11. 30 hod do 12. 35 hod, dňa 19.09.2016 v čase od 13. 00 hod do 14. 15 hod, dňa 23.11.2016 v čase od 11. 15 hod do 12. 20 hod, dňa 30.11.2016 čase od 11. 00 hod do 13. 15 hod, dňa 26.01.2017 v čase od 11. 15 hod do 12. 20 hod, dňa 16.03.2017 v čase od 10. 00 hod do 11. 05 hod, dňa 24.03.2017 v čase od 13. 15 hod do 14. 20 hod, dňa 04.10.2017 v čase o 9. 0 N 0 hod do 12. 15 hod, dňa 03.11.2017 čase od 13. 00 hod do 14. 05 hod, dňa 06.12.2017 čase od 9. 00 hod do 10. 15 hod, dňa 20. 03.03.2018 v čase od 13. 00 hod do 14. 15 hod, dňa 23.03.2018 v čase od 13. 00 hod do 14. 15 hod, dňa 10.04.2018 v čase od 12. 00 hod do 13. 15 hod, dňa 01.06.2018 v čase od 13. 15 hod do 14. 20 hod, dňa 13.02.2019 v čase od 14. 15 hod do 15. 20 hod, dňa 15.02.2019 v čase od 10. 30 hod do 11. 40 hod, dňa 25.10.2019 čase od 11. 15 hod do 12. 20 hod, dňa 30.10.2019 čase o 13. 30 hod do 14. 40 hod.

18. V zmysle potvrdení o realizácii transakcie z VÚB banky žalobkyňa zaplatila právnej zástupkyni JUDr. Ivete Rajtákovej, advokátke dňa 31.12.2019 sumu 330 eur, dňa 02.05.2018 sumu 765,87 eur, dňa 04.07.2016 sumu 1085,60 eur, dňa 24.05.2019 sumu 264 eur, dňa 20.12.2018 sumu 321,16 eur, dňa 28.09.2016 sumu 326,78 eur, dňa 27.09.2016 sumu 1000 eur, dňa 21.03.2018 sumu 419,90 eur, dňa 13.08.2008 na sumu 391,52 eur, dňa 13.11.2017 sumu 1129,85 eur, dňa 13.12.2006 na sumu 958,06 eur, dňa 11.04.2016 sumu 1008 eur.

19. V zmysle vyúčtovaní za právne služby vystavených JUDr. Ivetou Rajtákovou žalobkyni, advokátka účtovala žalobkyni okrem iných aj nasledujúce úkony: dňa 30.10.2019 konzultácia v advokátskej kancelárii hodnote 57,47 eur, dňa 21.04.2016 nahliadnutie do vyšetrovacieho spisu v sume 73,66 eur, dňa 20.06.2022 konzultácia v advokátskej kancelárii sume 147,32 euro, dňa 22.08.2018 nahliadnutie do spisu v sume 79,11 eur, dňa 19.09.2016 sťažnosť proti nevylúčeniu vyšetrovateľa sume 73,66 eur, dňa 29.11.2016 konzultácie v advokátskej kancelárii v sume 100 3,93 eur.

20. Písomným podaním zo dňa 19.09.2016 právna zástupkyňa žalobkyne podala na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru vo veci spisová značka E Č V S: O R P - 782/1 - V Y S - P O - 2015 zo dňa 09.09.2016, ktoré bolo na poštovú prepravu v zmysle priloženého podacieho lístka podané dňa 19.09.2016.

21. Personálnym rozkazom riaditeľa personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky číslo 4095 zo 04. júna 2019 bolo zrušené dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby na základe vydaného uznesenia Okresným súdom Prešov už číslo 4Tv/1/2017 zo dňa 06.09.2018 pre žalobkyňou.

22. Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.03.2022 si žalobkyňa voči Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky uplatnila nárok na náhradu škody z titulu náhrady škody za vyše odvedenú daň z príjmu vo výške 1369,33 eur, z titulu úrokov z omeškania za nevyplatenú časť služobného platu v riadnom výplatnom termíne vo výške úrokov z omeškania podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z., z titulu nevyplatenia 13. platu v roku 2018 vo výške 826 eur, z titulu nevyplatenia náhrady platu za nevyčerpanú dovolenku vo výške 7678,50 eur, z titulu účelne vynaložených trov obhajoby v trestnom konaní vo výške 5000 954,36 eur a z titulu nemajetkovej ujmy vo výške 15 000 eur.

23. Písomným oznámením o čiastočnom uznaní nároku Generálna prokuratúra Slovenskej republiky listom z 09.06.2022 oznámila žalobkyni že jej nárok uplatnený v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku bude uspokojený vo výške 7104,25 eur .

24. Z vyjadrenia ministerstva obrany Slovenskej republiky zo dňa 16. októbra 2023 vyplýva, že žalobkyňa v roku 2019 čerpala celkovo 53 dni dovolenky to je 8 dní za rok 2015, 20 a pol dňa za rok 2016,24 a pol dňa za rok 2019. Žalobkyňa vyčerpala 8 dní od 12. júna 2019-19. júna 2019 a 45 dní od 11. júla 2019 do 24. augusta 2019. V období dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby F. G., tento dočasne štátnu službu nevykonáva, je neprítomný vo výkone štátnej služby. Keďže nárok na dovolenku vzniká buď za celý kalendárny rok, ak F. G. vykonával štátnu službu počas celého kalendárneho roka, alebo za časť kalendárneho roka, ak F. G. vykonával štátnu službu len časť kalendárneho roka, boli nároky žalobkyne na dovolenku v jednotlivých kalendárnych rokoch posudzované vzhľadom na výkon štátnej služby v ich priebehu. Vzhľadom na charakter daného inštitútu nie je možné umožniť alebo nariadiť žalobkyni čerpanie dovolenky za obdobie postavenia mimo služby. Zo samotného zákona číslo 281/2015 Z.z. takáto povinnosť pre veliteľa a to po dobu dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby profesionálneho vojaka ani nerezultuje.

25. K. A. H., advokátka je držiteľom motorového vozidla evidenčné číslo C. so spotrebou paliva 6,4 litrov na 100 kilometrov.

26. Zo správy Národného inšpektorátu práce z internetovej stránky ohľadom výšky minimálnej mzdy za príslušné roky, minimálna mzda za rok 2016 bola 405 eur.

27. Z Priemerných cien pohonných látok v SR aktualizované k 3.11.2023 zo Štatistického úradu SR vyplývajú tieto hodnoty pre príslušné obdobie.

28. Z trestného spisu vedeného na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 4Tv/1/2017 vyplýva záznam o nazretí do vyšetrovacieho spisu na č. l. 971 zo dňa 21.4.2016, ktorého sa zúčastnil koncipient obhajkyne JUDr. Ivety Rajtákovej Ing. Mgr. Juraj Rajták.

29. Z trestného spisu vedeného na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 4Tv/1/2017 vyplýva zápisnica o výsluchu svedka z 20.6.2016 na č. l. 653-657, podľa ktorej bol vypočutý svedok S. Q. a výsluchu sa zúčastnil koncipient obhajkyne JUDr. Ivety Rajtákovej Ing. Mgr. Juraj Rajták.

30. Z trestného spisu vedeného na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 4Tv/1/2017 vyplýva zápisnica o výsluchu svedka z 21.6.2016 – meno svedka D. F. na č. l. 660-666 vyšetrovacieho spisu. Výsluchu sa zúčastnil koncipient obhajkyne JUDr. Ivety Rajtákovej Ing. Mgr. Juraj Rajták.

31. Z trestného spisu vedeného na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 4Tv/1/2017 vyplýva zápisnica o výsluchu svedka z 21.6.2016 - meno svedka K. I. na č. l. 668-672 vyšetrovacieho spisu . Výsluchu sa zúčastnil koncipient obhajkyne JUDr. Ivety Rajtákovej Ing. Mgr. Juraj Rajták.

32. Z trestného spisu vedeného na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 4Tv/1/2017 vyplýva zápisnica o výsluchu svedka z 21.6.2016 – meno svedka A. D. L. na č. l. 673-678 vyšetrovacieho spisu. Výsluchu sa zúčastnil koncipient obhajkyne JUDr. Ivety Rajtákovej Ing. Mgr. Juraj Rajták.

33. Z trestného spisu vedeného na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 4Tv/1/2017 vyplýva záznam o nazretí do vyšetrovacieho spisu na č. l. 974 vyšetrovacieho spisu zo dňa 9.9.2016. Úkonu sa zúčastnil koncipient obhajkyne JUDr. Ivety Rajtákovej Ing. Mgr. Juraj Rajták.
34. Z trestného spisu vedeného na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 4Tv/1/2017 vyplýva zápisnicu o výsluchu obvinenej 30.11.2016 na č. l. 1099-1107 vyšetrovacieho spisu. Výsluchu sa zúčastnila obhajkyňa JUDr. Iveta Rajtáková.

35. Z trestného spisu vedeného na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 4Tv/1/2017 vyplýva a záznam o preštudovaní vyšetrovacieho spisu z 30.11.2016 na č. l. 1109-1111 vyšetrovacieho spisu. Úkonu sa zúčastnila obhajkyňa JUDr. Iveta Rajtáková.

36. Z trestného spisu vedeného na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 4Tv/1/2017 vyplýva zápisnica o hlavnom pojednávaní z 5.10.2017 v zmysle listu 1570-1571. Hlavné pojednávanie bolo odročené bez jeho prejednania. Pojednávania sa zúčastnila obhajkyňa JUDr. Iveta Rajtáková.

37. Z trestného spisu vedeného na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 4Tv/1/2017 vyplýva úradný záznam Okresného súdu Prešov o nahliadnutí do spisu zo dňa 22.8.2018 na č. l. 1662. Úkonu sa zúčastnil koncipient obhajkyne JUDr. Ivety Rajtákovej Ing. Mgr. Juraj Rajták.

38. Súd spor nasledujúco právne posúdil:

39. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

40. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. (2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

41. Podľa § 16 Občianskeho zákonníka kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

42. Podľa § 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci(ďalej len Zákon č. 514/2003 Z.z.), tento zákon upravuje a)zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b)zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, c)predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

43. Podľa § 3 ods. 1, 2 Zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

44. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) Zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

45. Podľa § 5 ods. 1 až 3 Zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď sním, ako s účastníkom konania, konané malo byť. Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

46. Podľa § 6 ods. 1, 2 Zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

47. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4.

48. Podľa § 16 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

49. Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.1a) (2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. (3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. (4) Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu 8a)

50. Podľa § 18 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

51. Podľa § 18 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

52. Podľa § 1 Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (4) Výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o tri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3.

53. Podľa § 14 Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (1) Odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:
a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri nahliadnutí do spisu, pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom,4) na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, a ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, za každé dve skončené hodiny; za nadväzujúci úkon sa považuje úkon nasledujúci v čase kratšom ako pätnásť minút po skončení predchádzajúceho úkonu, pričom pokračovanie v už skôr začatom úkone po prerušení trvajúcom dlhšie ako pätnásť minút sa považuje za nový úkon právnej služby,
d) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie,
e) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

(2) Odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:
a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody,
b) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu.
(3) Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:
a) návrh na zabezpečenie dôkazu,
b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
c) návrhy a sťažnosti vo veciach, o ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, okrem návrhu na obnovu konania,
d) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania.
(4) Odmena vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:
a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,
b) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina.
(5) Odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:
a) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach,
b) zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci.
(6) Ak po poslednej porade alebo rokovaní s klientom alebo protistranou nasleduje ďalšia porada alebo rokovanie a medzitým nedošlo k inému úkonu právnej služby, ak nejde o prípad hodný osobitného zreteľa, tak odmena za túto ďalšiu poradu alebo rokovanie advokátovi nepatrí.
(7) Ak bola súdom schválená dohoda o vine a treste pred podaním obžaloby, patrí obhajcovi okrem odmeny za úkony podľa odsekov 1 a 2 aj odmena vo výške štvornásobku základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby.
(8) Za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 až 5, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

54. Podľa § 111 Zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (2) Profesionálnemu vojakovi sa kráti dovolenka za každých 30 dní jeho neprítomnosti v štátnej službe o jednu dvanástinu z dôvodu a) dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby, ak sa dočasné pozbavenie nezrušilo.

55. Podľa § 175 Zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (1) Profesionálnemu vojakovi patrí za čas dovolenky a dodatkovej dovolenky služobný plat. (2) Profesionálnemu vojakovi, ktorý nemohol vyčerpať dovolenku z dôvodu skončenia služobného pomeru, patrí náhrada platu za nevyčerpanú dovolenku. (3) Výška náhrady podľa odseku 2 pripadajúca na jeden deň dovolenky sa určí ako podiel mesačného služobného platu profesionálneho vojaka, ktorý mu bol naposledy priznaný, a koeficientu 30,417. Celková výška náhrady sa zaokrúhľuje na 50 eurocentov nahor.

56. Podľa § 5 zákona č. 215/2006 o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi účinného v čase od 01.07.2013 do 31.12.2017(1) Na výpočet odškodnenia, ak ide o ujmu na zdraví, sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu upravujúceho poskytovanie náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia;1) náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia nemožno zvýšiť.2) Ak bola trestným činom spôsobená smrť, poškodený má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume päťdesiatnásobku minimálnej mzdy. Ak právo na odškodnenie majú viacerí poškodení, rozdelí sa uvedená suma medzi nich rovnakým dielom. Poškodený trestným činom znásilnenia, sexuálneho násilia alebo sexuálneho zneužívania má nárok aj na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú morálnu škodu v sume desaťnásobku minimálnej mzdy.

57. Podľa § 193 Civilného sporového poriadku súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím

ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

58. Na základe vyššie uvedeného súd právne uzatvára:

59. Medzi stranami sporu nebolo sporným, že právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Poškodená podala proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Poškodená nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vopred predbežne prerokovala na základe písomnej žiadosti poškodenej o predbežné prerokovanie nároku. Príslušný orgán neuspokojil nárok na náhradu škody, respektíve uspokojil iba jeho časť (do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti). Poškodená sa teda môže domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodená požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ani táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná. Tieto tvrdenia žalovaná v konaní nepoprela, preto mal súd podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku za to, že tieto skutočnosti sa považujú za nesporné sú teda naplnené požiadavky § 15 a 16 zákona číslo 514/ 2003 Z.z. pre uplatnenie predmetného práva na náhradu škody a nemajetkovej ujmy na súde.

60. Ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré je skončené oslobodením spod obžaloby, je potrebné hľadať nielen v čl. 46 ods. 3 Ústavy SR a čl. 36 ods. 3 Listiny, ale vo všeobecnej rovine aj v princípoch materiálneho právneho štátu. Ak má byť štát považovaný za právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorými zasahujú do základných práv jednotlivca. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie skutočne v trestnom konaní potvrdilo (pozri rozhodnutie Ústavného súdu SR III.ÚS 754/2016, obdobne aj tam citované rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II.ÚS 590/08 a IV.ÚS 642/05).

61. Je iste právom a povinnosťou štátu zabezpečovať ochranu spoločnosti vyšetrovaním podozrení zo spáchania trestnej činnosti a jednotlivec je povinný v určenom rozsahu znášať obmedzenia z toho vyplývajúce, avšak pokiaľ orgány činné v trestnom konaní dospejú k rozhodnutiu, ktoré sa neskôr ukáže ako nezákonné, ide vo vzťahu k takto stíhanej osobe o postup porušujúci jej základné ľudské práva. Ak má byť jednotlivec povinný podrobiť sa úkonom trestného konania, musí v právnom štáte existovať garancia, že v prípade preukázania, že trestnú činnosť nespáchal, dostane sa mu odškodnenia za všetky úkony, ktorým bol zo strany štátu podrobený (pozri nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 554/04).

62. Podmienky, za ktorých vzniká právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom v súlade s čl. 46 ods. 3 Ústavy SR sú upravené v zákone č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a to spôsobom umožňujúcim odškodniť všetky prípady, v ktorých bola poškodenému spôsobená škoda takýmto rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktoré bolo neskôr posúdené ako nezákonné. (Obdobe Rozsudok Krajského súdu Prešov spisová značka 22Co/133/2019 zo dňa 23. 03. 2021.)

63. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné uviesť aj to, že najvyšší súd má za ustálenú rozhodovaciu prax závery vyslovené v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/38/2019, sp.zn. 3Cdo/19/2018, sp.zn. 7Cdo/100/2017 (uvedených aj v dôvodoch kasačného rozhodnutia dovolacieho súdu v predmetnej veci) pričom okrem už okrem záverov týkajúcich sa limitácie výšky náhrady v tejto veci sa žiada uviesť i to, že napr. v uznesení sp.zn. 6Cdo/38/2019 v bode 32. a 33. vyslovil: ,,32. Právny názor zastávajúci potrebu podrobnej špecifikácie dôsledkov vydania nezákonného rozhodnutia, preskúmateľnosti výšky náhrady nemajetkovej ujmy a náležité zohľadnenie iných právnych predpisov slovenského právneho poriadku upravujúcich odškodnenie, je pevne zakotvený v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu prakticky od roku 2006. Tento právny názor predstavuje výklad súladný so štandardom ochrany ľudských práv na európskej úrovni, eliminuje ľubovôľu pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v obdobných prípadoch a zohľadňuje výšku priznaných náhrad pri zásahoch do iných základných práv zaručených Ústavou Slovenskej republiky.“

64. Krajský súd v Prešove v rozsudku 14C/3/2023 zo dňa 19.06.2023 poukázal na tam uvedené rozhodnutia súdov Slovenskej republiky a uvádza, že v nich bolo konštatované zasiahnutie do dobrej povesti obvineného z trestného činu a s tým súvisiacimi následkami psychickej nepohody, stresu či obmedzeniami v profesionálnom a spoločenskom živote. Vymenovaním tam uvedených rozhodnutí odvolací súd prihliadol aj na rozhodovaciu činnosť iných všeobecných súdov v Slovenskej republike, ktoré konali a rozhodovali v obdobných veciach týkajúcich sa náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci (uznesením o vznesení obvinenia prípadoch oslobodenie žalobcu spod obžaloby). Súd teda vychádzal aj z tohto rámca priznaných náhrad.

65. Ako vyplýva z pripojeného trestného spisu, nenaplnil sa základný účel trestného konania, a to vyvodenie trestno právnej zodpovednosti voči možnému páchateľovi. Štát sa teda stal zodpovedným za vedenie trestného stíhania voči žalobkyni, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom. Základným predpokladom zodpovednostiči štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle zákona 514/2003 Z.z. je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, a to pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom. Pre správnu interpretáciu tohto zákonného ustanovenia nestačí vychádzať len z jeho gramatického výkladu. V tomto smere je dôležité poukázať na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej gramatický výklad právnej normy slúži na prvotné priblíženie k obsahu právnej normy, ktorej nositeľom je interpretovaný právny predpis. Na overenie správnosti výkladu, respektíve na jej doplnenie alebo spresnenie potom slúžia ostatné interpretačné prístupy postavené na roveň gramatického výkladu, najmä teologický a systematický výklad, vrátane ústavne konformného výkladu, ktoré sú spôsobilé v kontexte racionálnej argumentácii prispieť k zaisteniu obsahu a zmyslu aplikovanej právnej normy.

66. Dokazovaním bola zistená dôvodnosť uplatneného nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy žalobkyne z titulu nezákonného Uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva policajného zboru v Prešove, odbor kriminálnej polície z 31.3.2016 sp. zn. ČVS:ORP-782/1-VYS-PO-2015, ktorým bolo žalobkyni vznesené obvinenie pre prečin porušovania povinnosti dozornej služby. Trestné stíhanie žalobkyne skončilo právoplatným zastavením trestného stíhania podľa § 281 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 9 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku z dôvodu, že tak ustanovuje medzinárodná zmluva a to Uznesením Okresného súdu Prešov z 6.9.2018 č. k. 4Tv/1/2017-1677, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26.3.2019. Medzinárodnou zmluvou, na ktorú poukázal konajúci trestný súd bol čl. 4 Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd s platnosťou pre ČSFR od 18.3.1992 v zmysle Oznámenia 209/1992 (Rím, 4.11.1950), podľa ktorého nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní podliehajúcom právomoci toho istého štátu za trestný čin, za ktorý už bol oslobodený alebo odsúdený konečným rozsudkom podľa zákona a trestného poriadku toho štátu. Konajúci trestný súd mal za to, že takýmto rozsudkom možno rozumieť právoplatný Disciplinárny rozkaz veliteľa letky riadenia letovej prevádzky VÚ 6335 z 25.1.2016.

67. Z uvedeného je teda zrejmé, že Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako medzinárodná zmluva platný od 18.3.1992 ako aj Disciplinárny rozkaz veliteľa letky zo dňa 25.1.2016 (nebol podaný opravný prostriedok) boli vydané a právoplatné skôr, než došlo k vydaniu predmetného uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva policajného zboru v Prešove z 31.3.2016, čo je dôvodom jeho nezákonnosti.

68. Zároveň má súd za to, že na tieto okolnosti nemožno aplikovať § 6 písm. g) zákona č. 514/2003 Z.z. vylučujúci právo na náhradu škody pri zastavení trestného stíhania z dôvodu, že trestné stíhanie nedovoľuje medzinárodná zmluva, nakoľko v tomto ustanovení priamo zákonodarca uvádza, že ide o medzinárodnú zmluvu vyhlásenú po právoplatnosti predmetného rozhodnutia, čo nie je tento prípad. (Obdobne sa s otázkou zániku trestnosti činu pred uznesení o vznesení obvinenia nadväznosti na zmysel a systematiku zákona 514/2003 Z.z. vysporiadal Krajský súd v Prešove v uznesení pod spisovou značkou 11 Co/17/2020 zo dňa 06.05.2021.) Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením, je judikatúrou súdov považovaný za špecifický prípad zodpovednosti štátu za náhradu škody. Z právnej vety judikátu R 37/2014 vyplýva, že zmyslu a účelu § 6 ods. 1 veta prvá zákona 514/2003 Z.z. zodpovedá taká interpretácia tohto ustanovenia, v zmysle ktorej rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia má tiež rozhodnutie o zastavení trestného stíhania vydané z dôvodu, že sa nepotvrdil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným. Tento výklad považuje za ústavne

konformný aj Ústavný súd Slovenskej republiky (porovnaj, napríklad jeho nálezy spisová značka II. ÚS 25/2011 a I. ÚS 320/2016). Obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1 Cdo/167/2016.

69. Samotnú dôvodnosť nároku vlastne uznala aj žalovaná už v oznámení o čiastočnom uznaní nároku z 9.6.2022, pričom nie je možné oddeliť nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy z pohľadu právneho titulu, na základe ktorého sú uplatňované.

70. V konaní sa stala spornou náhrada škody spočívajúca v uhradených nákladoch na trovy obhajoby v trestnom konaní vo vzťahu k týmto úkonom právnej služby.
a) 21.04.2016 – nahliadnutie do vyšetrovacieho
b) 20.06.2016 – konzultácia s AK
c) 21.06.2016 – konzultácia s AK
d) 09.09.2016 – nahliadnutie do vyšetrovacieho spisu
e) 19.09.2016 – sťažnosť proti nevylúčeniu
f) 30.11.2016 – konzultácia s AK
g) 26.01.2017 – konzultácia s AK
h) 05.10.2017 – obhajoba na hlavnom pojednávaní
i) 22.8 2018 – nahliadnutie do vyšetrovacieho spisu
j) 25.10.2019 – konzultácia s AK
k) 30.10.2019 – konzultácia s AK

71. Súd priznal žalobkyni právo na náhradu škody spočívajúcu v náhrade za uhradené trovy obhajoby v celkovej výške 715,93 eur vrátane DPH s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko mal za to, že šlo o náklady žalobkyne vzniknuté v priamej súvislosti s nezákonným trestným stíhaním, v ktorom úspešne musela obhájiť svoje práva. Súd pritom zo sporných úkonov právnej služby žalobkyni nepriznal právo na náhradu za úkony namietané vo vyjadrení generálnej prokuratúry pod písm. h) účasť na hlavnom pojednávaní dňa 5.10.2017 a j) konzultácia s advokátskou kanceláriou zo dňa 25.10.2019 a za ostatné úkony krátil odmenu z dôvodu, že podľa § 1 ods. 4 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 výpočtovým základom je priemerná mesačná mzda zamestnanca, ktorá o 3 roky prechádza dátumu vykonania úkonu.

72. Súd teda z nesporných úkonov právnej služby uznal právo na náhradu škody za nasledujúce úkony v nižšie uvedených hodnotách:
a) 21.04.2016 – nahliadnutie do vyšetrovacieho- odmena 63,58 eur, režijný paušál 8,58 eur - podľa § 14/8 vyhlášky z dôvodu, že úkon bol vykonaný po podaní sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia z 31.03.2015 pričom sťažnosť bola podaná až 15.04.2016 (číslo listu 628); úkon bolo riadne zdokumentovaný a súd nemá pochybnosť o jeho účelnosti vzhľadom na rozsiahlosť dokazovania
b) 20.06.2016 – konzultácia s AK- odmena (2/3 základnej sadzby) 42,39 eur, režijný paušál 8,58 eur - na základe § 14/2 písm. a) vyhlášky, pričom súd poukazuje na to, že porada obhajcu a klienta vyplýva zo zápisnice na čísle listu 29 a bola uskutočnená s obhajkyňou K. H., pričom výsluch svedka Q. z 20.06.2016 na čísle listu 657 trestného spisu bol vykonaný za účasti koncipienta obhajkyne Mgr. Ing. Rajtáka; preto súd nemá pochybnosti o účelnosti uskutočnenej konzultácie v advokátskej kancelárii.
c) 21.06.2016 – konzultácia s AK - odmena (2/3 základnej sadzby) 42,39 eur, režijný paušál 8,58 eur - na základe § 14/2 písm. a) vyhlášky, pričom súd poukazuje na to, že porada obhajcu a klienta vyplýva zo zápisnice na čísle listu 29 a bola uskutočnená s obhajkyňou JUDr. Rajtákovou, pričom výsluch svedka L. z 21.06.2016 na čísle listu 664, 672, 678 trestného spisu bol vykonaný za účasti koncipienta obhajkyne Mgr. Ing. Rajtáka; preto súd nemá pochybnosti o účelnosti uskutočnenej konzultácie v advokátskej kancelárii.
d) 09.09.2016 – nahliadnutie do vyšetrovacieho spisu - odmena 63,58 eur, režijný paušál 8,58 eur podľa § 14/8 vyhlášky, pričom súdom má za to, že tento úkon bol potrebný na účelné vedenie obhajoby z dôvodu oboznamovania sa s dôkazmi a nemá pochybnosti o jeho účelnosti.
e) 19.09.2016 – sťažnosť proti nevylúčeniu - odmena 63,58 eur, režijný paušál 8,58 eur - konaní bola preukázaná sporná existencia listiny preukazujúcej, že tento úkon zo strany obhajcu bol reálne uskutočnený (číslo listu 137), pričom súd nemá pochybnosti o jeho účelnosti.
f) 29.11.2016 (pôvodne uplatnené ako 30.11.2016) – konzultácia s AK - odmena 2/3 základnej sadzby 42,39 eur za každú skončenú hodinu, pričom súd vychádzal z dvoch hodín teda spolu 84,47 eur s poukazom na § 14 ods. 2 písm. a) vyhlášky a § 1 ods. 4 vyhlášky účinnej od 15.06.2019 kde sa pre

určenie základnej sadzby vychádza z priemernej mesačnej mzdy za prvý polrok roka, ktorý o 3 roky predchádza uskutočneniu úkonu).
g) 26.01.2017 – konzultácia s AK - odmena vo výške 2/3 základnej sadzby, to je 43,38 eur režijný paušál 8,84 eur na základe § 14 ods. 2 písm. a) vyhlášky, pričom má súd za to že predchádzajúca porada bola vykonaná ešte dňa 29.11.2016 na čísle listu 33 a po tejto porade boli vykonané úkony ako výsluch žalobkyne na čísle listu 1099 zo dňa 30.11.2016 a preštudovanie vyšetrovacieho spisu 30.11.2016 na čísle listu 1109 vyšetrovacieho spisu
i) 22. augusta 2018 – nahliadnutie do vyšetrovacieho spisu - odmena 67 eur a režijný paušál 9,21 eur, s poukazom na § 14/8 vyhlášky pričom dôvodnosť a účelnosť je daná rovnako ako pod bodom a.) vyššie
k) 30.10.2019 – konzultácia s AK – odmena 2/3 základné sadzby 46,61 eur režijný paušál 9,80 eur s poukazom na § 14 ods. 2 písm. a) vyhlášky, pričom má súd za to, že vykonať konzultáciu po právoplatnom rozhodnutí vo veci pred podaním dovolania je úkon účelný a dôvodný z pohľadu uplatnenia základných práv žalobkyne na obhajobu pred podaním mimoriadneho opravného prostriedku.

73. Spolu tak súd priznal žalobkyni právo na náhradu zaplatených trov konania vo výške 596,61 eur + 20% DPH 119,32 eur teda celkom 715,93 eur. V prevyšujúcej časti náhrady trov obhajoby súd žalobu zamietol.

74. Úroky z omeškania za nevyplatenú časť služobného platu v riadnom výplatnom termíne súd žalobkyni v rámci uplatneného nároku na ušlý zisk nepriznal s poukazom na rozhodnutie NSSR sp. zn. 5MCdo/2/2015, nakoľko nebolo preukázané, že by pri bežnom nakladaní s prostriedkami nevyplateného platu za normálneho behu okolností mohla žalobkyňa tento úrok z omeškania očakávať. V tejto časti súd žalobu zamietol.

75. Z titulu nevyplatenia náhrady platu za nevyčerpanú dovolenku súd priznal žalobkyni právo na náhradu škody vo výške 7678,50 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko mal za to, že z vyjadrenia Ministerstva obrany SR z 16.10.2023 vyplynulo, že žalovaná dovolenku za obdobie rokov 2017-2020 celkom v trvaní 108 dní nevyčerpala z dôvodu neprítomnosti v štátnej službe na základe § 11 ods. 3 zákona č. 281/2015 Z. z. Neprítomnosť žalobkyne vznikla v nadväznosti na Personálny rozkaz riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 3470 z 23.5.2016 vydaného výslovne na základe, a teda v priamej súvislosti s Uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru v Prešove ČVS:ORPZ-782/1-VYS-PO-2015 z 31.3.2016, v ktorom stíha žalovanú z prečinu porušovania dozornej služby. Je zrejmé, že popri plate v plnej výške by žalobkyni pri riadnom výkone štátnej služby patrila aj dovolenka, ktorú nemohla vyčerpať vzhľadom na charakter daného inštitútu. Súd pri určovaní výšky náhrady vychádzal z hodnoty náhrady platu za nevyčerpanú dovolenku pripadajúcu na jeden deň 71,095 eur vychádzajúc z priemerného hodnostného platu žalobkyne za mesiac január 2020, ktorý bol súdu preukázaný vo výške 2162,50 eur (podľa výplatnej pásky) po vydelení priemerným počtom dní v mesiaci 30,417. S nárokom na náhradu za nevyčerpanú dovolenku počíta aj zákon č. 281/2015 o štátnej službe profesionálnych vojakov v § 175, pričom vychádza z mesačného služobného platu vojaka, ktorý mu bol naposledy priznaný. Súd mal k dispozícii len výplatnú pásku za január 2020 (teda za obdobie, kedy pred vznikom nároku na preplatenie dovolenky žalobkyni bol naposledy priznaný plat) s platom 2162,50 eur. Keďže táto skutočnosť nebola rozporovaná, súd z nej vychádzal.

76. Súd má za to, že žalobkyňa má právo aj na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za dobu nezákonného trestného stíhania, nakoľko iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na preukázanú ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy súd rozhodol s prihliadnutím na kritériá podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.

77. Súd vzal do úvahy najmä preukázané okolnosti ohľadne osoby poškodenej, jej dovtedajšieho života a prostredie, v ktorom žila a pracovala, pričom rozhodujúce okolnosti vyplynuli z výpovede samotnej žalobkyne ako aj svedka A. F. C. a G. J.. Samotné trestné stíhanie poškodenej prebiehalo od vznesenia obvinenia 31.03.2016 až do odmietnutia dovolania generálneho prokurátora Slovenskej republiky Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dňa 13.01.2021, teda bezmála 5 rokov. Pred vznesením obvinenia bola žalobkyňa vojačkou, ktorá sa celý svoj život zameriavala na dosiahnutie určitého kariérneho stupňa, pričom pred vznesením obvinenia tento pomerne náročný kariérny status aj dosiahla. Vyštudovala odbor letectva, leteckú prevádzku na vysokej škole, absolvovala potrebné zdravotné prehliadky a psychologické testy ako aj odborné skúšky. Počas kariéry prešla jednotlivými

pozíciami potrebnými pre dosiahnutie pozície I. a to všetko za výraznej podpory svojich rodičov pričom si plnila nielen svoje sny, ale aj napĺňala očakávania práve svojich rodičov. Okrem kariéry viedla bohatý súkromný život ktorý, si realizovala prostredníctvom založenia rodiny, dieťaťa ako aj priateľstvami vytvorenými prevažne v pracovnom prostredí. K vzneseniu obvinenia ktorý je základom pre rozhodnutie v tejto veci došlo za okolností, kedy žalobkyňa už bola predtým potrestaná disciplinárnym rozkazom nadriadeného. Už toto potrestanie žalobkyne bolo dostatočným vzhľadom na okolnosti prípadu. V dôsledku vznesenia obvinenia a trestného stíhania však došlo k markantnému zásahu do kariérneho statusu žalobkyne, ktorá dovtedy pracovala v špecifickom prostredí vojenskej základne, založenej na prísnom fungovaní vnútorných pravidiel Armády Slovenskej republiky vrátane hodnostných statusov, nosenia uniformy, oboznamovania sa s utajovanými skutočnosťami, nevynímajúc uzatvorené sociálne prostredie vojakov. Práve v dôsledku vznesenia obvinenia a postavenia mimo služby bola žalobkyňa vystavená nielen odňatiu možnosti vykonávať vysnívanú a zaslúžene získanú pracovnú pozíciu ale aj tlaku sociálneho prostredia ktoré na ňu nahliadalo negatívne. Uvedenej situácii nepridala ani skutočnosť že sekundárnemu tlaku bol vystavený aj jej manžel svedok A. F. C. pôsobiaci v tom čase ako veliteľ leteckej základne, čo sa podľa vykonaného dokazovania podpísalo aj na zhoršení manželských vzťahov. Za obzvlášť závažnú ujmu súd považuje zhoršenie psychického stavu žalobkyne ako matky, čo malo celkom logicky nepriaznivý vplyv na jej vtedy 6 ročného syna. Závažnou ujmou žalobkyne je aj strata dovtedy nadobudnutých priateľstiev v rámci pracovného prostredia, z ktorého bola v dôsledku postavenia mimo služby zo dňa na deň fakticky vytrhnutá. Minimálne v okruhu osôb patriacich do uzavretého okruhu Armády Slovenskej republiky bolo zrejmé, že žalobkyňa bola trestne stíhaná pre trestný čin súvisiaci s výkonom jej pozície, čo spôsobilo poškodenie jej dobrého mena a malo za následok vyvolanie pocitu hanby a iných negatívnych emócií, v dôsledku, ktorých sa žalobkyňa izolovala od spoločnosti. Závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenej v súkromnom živote je možné teda hodnotiť ako devastujúcu celý jej dovtedajší život. Vykonaným dokazovaním bolo tiež preukázané, že v dôsledku nezákonného vznesenia obvinenia a postavenia mimo služby žalobkyňa stratila absolútne možnosť spoločenského uplatnenia v rámci Armády Slovenskej republiky, nakoľko svoj celý doterajší život a štúdium venovala úzkej špecializácii, ktorú mohla realizovať len v rámci tejto inštitúcie. V dôsledku postavenia mimo službu a následnej povinnosti zopakovať už predtým dosiahnuté kvalifikačné predpoklady, ktoré v danom veku a za daného psychického stavu vzniknutého v dôsledku nezákonného rozhodnutia už nebola schopná realizovať, došlo k stavu, kedy sa v armáde už uplatniť ďalej nemohla a prišla o statusy a výhody, ktoré počas života nadobudla. Dôsledku uvedeného musela zmeniť svoje povolanie na prácu v súkromnej firme a následne na administratívnu pracovníčku na Úrade Prešovského samosprávneho kraja, čo absolútne nezodpovedalo jej pôvodným ambíciám, ambíciami rodiny, štúdiu a kariérnemu postupu. Aj tieto následky v spoločenskom uplatnení na strane žalobkyne súd považuje za absolútne devastujúce.

78. Súd mal za to, že vzhľadom na hlbokú preukázanú ujmu žalobkyne v jej profesijnom, spoločenskom, ale osobitne súkromnom živote patrí žalobkyni najvyššia možná miera náhrady nemajetkovej ujmy.

79. Limit tejto náhrady stanovuje § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003, a to výškou náhrady poskytnutej osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa § 5 zákona č. 215/2006.

80. Nezákonným rozhodnutím na základe, ktorého súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy je Uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, ČVS : ORPZ - 782/1/VYS - PO - 2015 zo dňa 31.03.2016. Súd preto vychádzal zo znenia § 5 zákona č. 215/2006 o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi účinného v čase vydania uvedeného nezákonného rozhodnutia, teda od 01.07.2013 do 31.12.2017, ktorý v odseku 2 určuje, že ak bola trestným činom spôsobená smrť, poškodený má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume päťdesiatnásobku minimálnej mzdy. Judikatórne sa v minulosti ustálilo, že právo poškodeného na náhradu škody (nemajetkovej ujmy) vzniká momentom vydania nezákonného rozhodnutia, vzatia do väzby, či zbytočnými prieťahmi v konaní, bez ohľadu na to, že žalovateľným nárokom sa stáva až po splnení ďalších podmienok (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo/169/2021). Iný výklad uvedenej právnej normy by znamenal popretie princípu úplného odškodnenia, ale spôsobil by aj neprípustné odňatie už existujúceho práva, zásah do legitímnej nádeje poškodeného na satisfakciu a bolo by aj porušením zákazu retroaktivity (Uznesenie NSSR 7Cdo/262/2015 zo dňa 16.03.2016, ktoré nadväzuje na skoršie rozhodnutie dovolacieho súdu sp. zn. 7Cdo/145/2011).

81. Horným limitom takéhoto odškodnenia v tomto prípade je teda päťdesiatnásobok minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia. Pre tento prípad je to za rok 2016 suma 405 eur x 50 = 20 250 eur. S prihliadnutím k tomu, že ide o maximálnu sumu pri spôsobení smrti obeti trestného činu, čo žalobkyni ujma v takomto rozsahu určite spôsobená nebola, má súd za to, že práve uplatnená suma 15 000 eur zodpovedá spravodlivému usporiadaniu pomerov medzi štátom ako škodcom a žalobkyňou ako poškodenou na osobnostných právach.

82. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako bolo vyššie uvedené.

83. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

84. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

85. Žalobkyni patrí ako úspešnej strane sporu právo na náhradu trov konania. Súd prihliadol na skutočnosť, že v časti majetkovej škody si žalobkyňa uplatnila žalobou spolu sumu 11.206,62 euro a bola úspešná v rozsahu 8.394,43 euro, čo predstavuje úspech v rozsahu 74,91% a neúspech v rozsahu 25,09 %. Súd teda v časti uplatnenej majetkovej škody priznal žalobkyni podľa pomeru jej úspechu a neúspechu v konaní právo na náhradu trov konania v rozsahu 49,81%.

86. V časti nemajetkovej ujmy súd priznal žalobkyni plnú náhradu trov konania, nakoľko nielenže bola plne úspešná, ale navyše rozhodnutie o tomto nároku záležalo na úvahe súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.